Noe - Tomáš Klus

D
Už v parku reznou z kyselých dešťů průlezky
A
a plíce těžknou od zplodin.
D
Svět čeká na potopu, proto je nehezky,
A
i Noe je furt bez lodi.

G
Když přišel na úřady žádat o svolení,
D
by mohl stavbu vykonat,
A
řekli mu, že už pro ni místo není,
D
kde by mohla jeho archa stát.

G
Poslední parcelu prý prodali Tescu
D
za doživotní členství v klubu.
A
Znáš svoji cenu, má generace stesku,
D
ve stopách držet krok
a nepouštět hubu na špacír,
aby snad nemluvila pravdu.
Jsem taky takový,
že tam, kam jde dav,
jdu, do sebe zavřený,
spoutaný kořeny, jako že žiju.

Předstírám štěstí, od rána budím dojem,
že netrpím a neprožívám nepokoje,
do sebe zavřený dělám, jako že žiju.

Už v parku reznou z kyselých dešťů průlezky
a plíce těžknou od zplodin.
Svět čeká na potopu, proto je nehezky,
i Noe je furt bez lodi.

Noe však svoje úsilí nevzdal,
vydal se jednou na horu,
k práci na lodi mu svítila hvězda
a v těle zahříval ho rum.

Postavil archu za pár hodin,
sešel z hor lidi do ní zvát:
pojďte se zachránit do mé lodi,
není čas ztrácet čas, ne, nemusíte se bát.

Najednou kolem něj bylo klubko uniforem,
sirény vzduchem zněj, prej zklidni se, magore,
už ho maj, odvezou ho a nechaj
pod práškama tiše spát.

Tak tady v cele spí naděje naše poslední,
sedm dní bude prý teď špatné počasí,

jestli se ještě někdy rozední,
propusťte Noeho z basy.

Postavil archu za pár hodin,
sešel z hor lidi do ní zvát:
pojďte se zachránit do mé lodi,
není čas ztrácet čas, ne, nemusíte se bát.

Najednou kolem něj bylo klubko uniforem,
sirény vzduchem zněj, prej zklidni se, magore,
už ho maj, odvezou ho a nechaj
pod práškama tiše spát.

Tak tady v cele spí naděje naše poslední.
sedm dní bude prý teď špatné počasí,
jestli se ještě někdy rozední,
propusťte Noeho z basy.

Už v parku reznou z kyselých dešťů průlezky
a plíce těžknou od zplodin.
Svět čeká na potopu, proto je nehezky...